

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

34.

KURYER WILENSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 2-го Мая. — 1847. — Wilno. PIĄTEK, 2-go Maja.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 26-го Апрѣля.

РЕСКРИПТЪ

Его Императорскаго Высочества Государя
Наслѣдника Цесаревича,

на имя Главнаго Попечителя Императорскаго
Человѣколюбиваго Общества.

Высокопреосвященный Митрополитъ Антоній!

По случаю благополучнаго разрѣшенія отъ бремени Любезнѣйшей супруги Моей, Ея Императорскаго Высочества Государыни Цесаревны Великой Княгини Маріи Александровны, Великимъ Княземъ Владимиромъ Александровичемъ, препровождаю при семъ къ Вашему Высокопреосвященству, какъ Главному Попечителю Совѣта Императорскаго Человѣколюбиваго Общества, три тысячи рублей серебромъ, прошу васъ приказать раздать эти деньги, чрезъ посредство Попечительнаго Комитета, въ пособіе бѣднѣйшимъ жи- елямъ С.-Петербурга. Пребываю къ вамъ всегда благо- склонный.

На подлинномъ подписано:

АЛЕКСАНДРЪ.

С.-Петербургъ, 11 Апрѣля 1847 года.

Высочайшимъ Приказомъ, по Гражданскому Вѣ- домству, 3-го Апрѣля, уволенъ отъ должности Чрез- вычайнаго Посланика и Полномочнаго Министра при Ганноверскомъ Дворѣ, Тайный Совѣтникъ Шредеръ, съ оставленіемъ въ томъ же званіи и должности при Саксонскихъ Дворахъ.

Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему до- кладу Г. Министра Государственныхъ Имуществъ, въ 16-й день Декабря минувшаго 1846 года, Высочайше повелѣть соизволилъ: Впредь до изданія общихъ пра- вилъ объ охотѣ въ казенныхъ лѣсахъ, воспретить про- изводство ея въ лѣсныхъ дачахъ, окончательно устроен- ныхъ, постороннимъ лицамъ, кромѣ лѣсной стражи; за всякую же самовольную охоту въ означенныхъ да- чкахъ, примѣняясь къ 652, 653, 654 и 655 ст. Св. Зак. тома XII изд. 1842 года, взыскивать съ виновныхъ штрафъ, опредѣленный 1135 ст. Улож. о Наказ. Угол. и Исправит., или въ случаѣ несостоятельности, отби- рать ружья и собакъ для продажи съ обращеніемъ вы- рученныхъ денегъ въ капиталъ, составившійся отъ введенія правильнаго хозяйства.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 26-go Kwietnia.

РЕСКРИПТЪ

Его Цесарской Высочести Пана
Настѣпцы Цесаревича,

до Главнаго Куратора Цесарскаго Товарищества
Доброczynności.

Najprzewielebniejszy Metropolito Antoni!

Z powodu szczęśliwego rozwiązania z ciąży Uko- chanej Małżonki MOJEJ, JEJ CESARSKIEJ WYSOKOŚCI PANI CESARZEWNY, WIELKIEJ KSIĘŻNY MARYI ALEXANDROWNY, powieciem WIELKIEGO KSIĘCIA WŁODZIMIERZA ALEXANDRO- wicza, przesyłając przytѣm Waszѣj Przewielebności, ja- ko Głównemu Kuratorowi Rady CESARSKIEGO Towarzystwa Dobroczynności, trzy tysiące rubli srebrem, proszę Was kazać rozdać te pieniądze, za pośrednictwem Opiekunче- go Komitetu, na wspomnienie uboższych mieszkańców St. Petersburga. Zostają ku wam zawsze przychylnym.

Na oryginalne podpisano:

ALEXANDER.

St. Petersburg, 11 Kwietnia 1847 roku.

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Cy- wilnym, w dniu 3-m Kwietnia wydany, uwolnionym został od obowiązków Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełno- mocnego przy Dworze Hannowerskim, Radzca Tajny Schröder, z pozostaniem w tymże stopniu i obowiązkach przy Dworach Saskich.

Jego Cesarska Mość, w skutek najpoddanniejszego przedstawienia P. Ministra Dóbr Państwa, 16 Grudnia 1846 roku, Najwyżѣj rozkazać raczył: Nim ogłoszone zo- staną ogólne prawidła o polowaniu w skarbowych lasach, zabronić go w lesnych obrębach, zupełnie już urządzonych, postronnym osobom, prócz leśnej straży; za każde zaś sa- mowolne polowanie w rzeczonych obrębach, stosownie do art. 652, 653, 654 i 655 Zb. Pr. T. XII wyd. 1842 roku, uzyskiwać od winnych kary pieniężne, przepisane w art. 1, 135 Ustawy o Kar. Krym. i Popraw., albo jeśli nie będą w stanie zapłacenія, zabierać broń i psy dla przedania, a pieniądze władz otrzymane oddawać na kapitał, tworzący się z zaprowadzenia systematycznego gospodarstwa.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 24 Апрѣля.

Въ засѣданіи соединеннаго сейма, 23-го Апрѣля, читанъ былъ королевскій отвѣтъ на адресъ, принятый собраніемъ чиновъ 20-го с. м.

Вотъ содержаніе адреса:

„Всемилоствѣйшій Государь!

„Со времени вашего вступленія на престолъ, ваше величество неутомимо трудились надъ развитіемъ народной жизни, и Пруссія съ признательностію наслаждается благодѣяніями, доставляемыми дѣятельнымъ участіемъ народа въ дѣлахъ общественныхъ. Новое, болѣе возвышенное поприще открылось для этого участія; признавая потребность голоса представительнаго собранія, способнаго упрочить единство государства, ваше величество благоволили созвать въ соединенный сеймъ чины всѣхъ областей. Этою своею временною, истинно-королевскою мѣрою вы сдѣлали великій шагъ, и мы исполняемъ священный долгъ, повергая къ подножію престола, вмѣстѣ съ чувствованіями неизмѣнной преданности къ августѣйшей особѣ и фамиліи вашего величества, благодареніе вѣрнаго народа.

„Отечество возвеличилось высокимъ духомъ своихъ монарховъ и силою чувствъ народа; его будущее благоденствіе основано на этомъ совокупномъ дѣйствіи, которое вновь проявилось въ намѣреніи, выраженномъ вашимъ величествомъ, въ грамотѣ отъ 3-го Февраля 1847,—продолжать законодательное дѣло, которое было начато покойнымъ королемъ, и которымъ народъ дорожить какъ бы наслѣдствомъ, благопріобрѣтеннымъ его вѣрностію въ борьбѣ за независимость.

„Такъ какъ ваше величество осуществили то, что предусматрѣно было въ законѣ 5 Іюня 1823, давъ имъ соединеннаго сейма собранію, которое въ этомъ законѣ названо генеральнымъ собраніемъ сословій, а въ законѣ 17-го Января 1820 собраніемъ чиновъ королевства, то права, проистекающія изъ этихъ законовъ и другихъ, оказываются чрезъ это самое принадлежащими соединенному сейму.

„Мы питаемъ надежду, что ваше величество не сочтете за недостатокъ нашей благодарности, если мы, въ продолженіе нашихъ совѣщаній, будемъ разсматривать съ иѣкоторою подробностію постановленія отъ 3-го Февраля с. г., въ которыхъ не находимъ совершеннаго согласія съ законами, прежде данными. Ибо, для того, чтобы вѣрные чины вашего величества были истинною подпорою престола, чтобы мы успѣшно могли содѣйствовать вашему величеству для блага и счастья нашего любезнаго отечества, необходимо, чтобы тѣ, которыхъ мы представляемъ, были убѣждены въ томъ, что честь и сила короны для насъ столь же дороги, какъ и представительныя права, дарованныя намъ нашими монархами, и что мы будемъ хранить тѣ и другія, какъ безцѣнное сокровище.

„Если сеймъ, въ своихъ совѣщаніяхъ, если ваше величество, по причинамъ, которыя онъ почтительно представитъ вамъ, убѣдитесь въ существованіи подобныхъ разногласій между законами прежними и настоящими, то мы не сомнѣваемся, что ваше величество, въ своей мудрости и справедливости, изыщете средства, способныя устранить ихъ и притомъ такимъ образомъ, который совместенъ съ благосостояніемъ Пруссіи, основывающимся на силѣ монархическаго принципа и на твердомъ, хорошо устроенномъ представительствѣ.

„Послушные зову вашего величества и приступая къ началу нашихъ работъ, мы слѣдуемъ голосу нашей совѣсти, повергая къ подножію престола, для поддержанія представительныхъ правъ, нашу почти полную декларацию. Съ полнымъ довѣріемъ обращаемъ взоры на великодушнаго монарха нашего, призваннаго насъ для того, чтобы власть короны соединилась съ успѣшнымъ содѣйствіемъ чиновъ на непоколебимомъ основаніи. Ваше величество сами указали на право, какъ на это основаніе, и произнесли сіи благородныя слова: „да будетъ между нами правда“. Съ радостію и съ полнымъ довѣріемъ надѣемся мы, что на подобныхъ основаніяхъ знаніе будущности отечества станетъ возвышаться болѣе и болѣе. Тогда власть короны прочно утвердится, ибо она будетъ имѣть свой корень въ нравственномъ чувствѣ націи; тогда народъ прусскій можетъ ожидать вѣрнаго развитія, укрытый отъ общественныхъ опасностей настоящей эпохи; среди благословеній прочнаго монархическаго правленія

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y.

Berlin, 24 kwietnia.

Na posiedzeniu Połączonego Sejmu d. 23 kwietnia, odczytana została odpowiedź Królewska na adres Stanów, podany Jego Królewskiej Mości d. 20 kwietnia.

Umieszczamy naprzód brzmienie adresu:

„Najjaśniejszy Panie!

„Od wstąpienia swojego na tron, pracowałeś Wasza Królewska Mość niezmiennie nad szlachetnym rozwinięciem życia narodowego, i kraj z wdzięcznością używa dobrodziejstw, które mu czynniejszy udział narodu w sprawach publicznych nadaje. Nowy i wyższy zawód otwiera się obecnie dla tego udziału: uznając konieczność ogólnego reprezentacyjnego organu, zdolnego wzmocnić jedność państwa, raczyłeś Wasza Kr. Mość połączyć Sejm Prowincjonalne w jedno ogólne zgromadzenie. Tę swobodę i prawdziwie królewskim postanowieniem, uczyniłeś Wasza Kr. Mość krok wielki, i my z naszej strony, wypełniamy najpierwszą świętą powinność, składając u stóp tronu, z uczuciem niezmiennego przywiązania ku Najjaśniejszej Osobie i Domowi W. Kr. M., dziękczynienia wiernego ludu.

„Ojczyzna nasza wzniosła się wzniosłym duchem swoich Monarchów i potęgą uczuć narodu, i dalsza jej wspólność na tym wspólnym działaniu polega. Wspólność ta objawiła się znowu w zamiarze W. Kr. Mości, wyrażonym w manifestie z dnia 3 lutego 1847 roku, posuwać dalej dzieło prawodawcze, przez zmarłego Króla rozpoczęte, a które naród uważa jako prawnie nabyte dziedzictwo, za swoją wierność, okazaną w wojnie o niepodległość.

„Wasza Kr. Mość, przyprowadziwszy do skutku zamiary, w prawie z d. 5 czerwca 1823 roku zawarte, nazwałeś Połączonym Sejmem zgromadzenie, które w tym prawie nosi miano Ogólnego Zgromadzenia Stanów, a w prawie z d. 17 stycznia 1820 roku, Zgromadzenia Stanów Królestwa; a zatem, prerogatywy wypływające z tych praw, należą się przez to samo Połączonemu Sejmowi.

„Mamy nadzieję, że Wasza Kr. Mość nie weźmiesz za oznakę niewdzięczności, jeśli w dalszych rozprawach naszych, rozbierać będziemy z niejaką szczegółowością te punkta manifestu z d. 3 lutego roku teraźniejszego, w których napotyamy niezupełną zgodność z powyższymi uprzednio nadanymi prawami; gdyż, aby wierne Stany W. Kr. Mości były prawdziwą podporą tronu, abyśmy mogli skutecznie wspierać W. Kr. Mość dla dobra i pomyślności ukochanej ojczyzny, potrzeba koniecznie, aby ci, których tu reprezentujemy, byli przekonani o tym, że sława i potęga korony równie są dla nas drogiemi, jako prawa Stanów, nadane nam przez naszych Monarchów, i że tak jednych jak i drugich, jako nieocenionych skarbów, strzedz i bronić będziemy.

„Jeśli Sejm w swoich rozprawach, jeśli W. Kr. Mość w skutkach dowodów, najuniższej sobie przez Sejm przedstawionych, przekonasz się o istnieniu tej niezgodności między uprzedzonymi a teraźniejszymi prawami, nie wątpimy, że W. Kr. Mość w mądrości i sprawiedliwości Swojej, znajdziesz sposób jej usunięcia, w sposób zgodny z pomyślnością Pruss, opartą na potęgze monarchicznego pierwiastku, tudzież na niewzruszonych i dobrze urządzonych prawach Stanowych.

„Posłuszni głosowi W. Kr. Mości, i zabierając się do rozpoczęcia naszych zatrudnień, pocytujemy za sumienny obowiązek złożyć u stóp tronu, dla zabezpieczenia praw Stanów, niniejsze pełne uszanowanie oświadczenie nasze. Z zupełną ufnością spoglądamy na wspaniałomyślnego Monarchę, który nas zwołał dla tego, ażeby władza korony połączyła się z postępnym współdziałaniem Stanów, na niewzruszonej podstawie. W. Kr. Mość sam raczyłeś nazwać tą podstawą prawo, i wyrzekłeś szlachetne słowa: „między nami niech będzie prawda“. Z radością pełnym zaufaniem, spodziewamy się, że na podobnej zasadzie gmach przyszłego szczęścia ojczyzny coraz wyżej wznosić się będzie. Naówczas władza korony oprze się na niezachwianej podstawie, albowiem się zakrzewi w moralnym uczuciu narodu; naówczas naród Pruski będzie się mógł spodziewać pewnego od wszelkich socyalnych zawiechrzeń czasu zabezpieczonego postępu; wśród błogostawieństw silnego monarchicznego rządu, będzie on używał dobrodziejstw swobodnego publicznego, politycznego życia, które

онъ будетъ наслаждаться благодѣяніями политической жизни, свободной, гласной, которая возвыситъ всѣхъ кассы народа, и, соединивъ съ любовью и вѣрностью вокругъ своего царственного путевода, онъ достигнетъ великой судьбы, для которой Провидѣніе предназначило Пруссію, а съ нею и все германское отечество.“

Вотъ отвѣтъ короля на адресъ:

„Мы, Фридрихъ Вильгельмъ, Божіею милостію, король прусскій, и проч. и проч.

„Посылаемъ нашимъ, въ первый соединенный сеймъ собраннымъ чинамъ наше благосклонное привѣтствіе. Съ удовольствіемъ вняли мы выраженію благодарности и довѣрія, изложенному нашими вѣрными чинами въ адресъ отъ 20-го с. м., и еще съ большимъ удовольствіемъ усмотрѣли мы изъ него готовность ихъ — въ искренней, на законномъ основаніи утвержденной связи съ короною дѣйствовать для благополучнаго развитія будущности отечества. Въ этомъ признаемъ и мы ихъ прекрасную обязанность.

„Если мнѣніе многихъ членовъ сейма, будто-бы между прежними и новыми о чинахъ изданными законами нѣтъ совершеннаго согласія, побудило наши вѣрные чины упомянуть въ адресъ объ охраненіи ихъ правъ, то мы хотя и не приписываемъ это обстоятельство недовѣрію къ нашей королевской волѣ относительно поддержанія и охраненія всѣхъ благоприобрѣтенныхъ правъ, однако истина и откровенность между нами, нашими чинами и нашимъ народомъ, которыхъ никогда не должны быть чѣмъ-либо помрачаемы, требуютъ нашего недвусмысленнаго возраженія.

„Издавъ, по добровольному намѣренію и королевскому повелѣнію, грамату и уставъ отъ 3-го Февраля с. г., мы не только по лучшему вѣдѣнію и доброй совѣсти выполнили относящіеся до чиновъ обѣщанія нашего въ Божѣ почивающаго короля и родители, но и даровали нашимъ вѣрнымъ чинамъ существенныя, за прежнюю черту простирающіяся права; тамъ, гдѣ поминутыя обѣщанія требовали поспешенія и дополненія, мы дали ихъ въ томъ смыслѣ, въ какомъ они, по нашему мнѣнію, были совмѣстны съ законами и благосостояніемъ отечества. Потому-то мы и не можемъ признавать другихъ правъ соединеннаго сейма, кромѣ тѣхъ, которые ему дарованы нашею граматою отъ 3-го Февраля с. г. или впредь могутъ быть дарованы отъ насъ законнымъ образомъ. Наши вѣрные чины при употребленіи этихъ правъ могутъ быть увѣрены въ нашемъ полномъ покровительствѣ, въ замѣнъ чего и мы питаемъ къ нимъ твердое довѣріе, что они будутъ дѣйствовать только въ предѣлахъ этихъ привилегій и исполнять соответственно тому свои обязанности.

„Законъ отъ 3-го Февраля с. г. въ основаніяхъ своихъ неприкосновенъ; но мы считаемъ его не законченнымъ, а напротивъ способнымъ къ развитію. Потому-то мы сами указали нашимъ вѣрнымъ чинамъ путь — представлять намъ относительно сего свои предположенія, которыми мы, по точному ихъ разсмотрѣнію, охотно будемъ внимать, сколько то, по нашему мнѣнію, будетъ совмѣстно съ неприкосновенными правами короли и съ благосостояніемъ государства. Этимъ только путемъ должны быть рѣшаемы всѣ сомнѣнія, могущія возникнуть на счетъ истиннаго смысла сего закона.

„Такъ какъ подобныя предложенія и желанія, исходящія отъ перваго соединеннаго сейма, не имѣли бы еще основанія зрѣлой опытности, по предписанію же § 12 перваго декрета отъ 3-го Февраля с. г. потребна для этой цѣли вся дѣятельность соединеннаго сейма, то мы охотно даемъ нашимъ вѣрнымъ чинамъ обѣщаніе — въ ближайшій четырехлѣтній срокъ, постановленный въ § 2 втораго декрета отъ 3-го Февраля с. г. для періодическаго созванія центральныхъ собраній чиновъ, — опять соединить ихъ въ полномъ числѣ вокругъ насъ, дабы плоды лучшей опытности не оставались безъ пользы.

„Впрочемъ, прибѣгаемъ къ нашимъ вѣрнымъ чинамъ нашей милостію благосклонны.

„Дано въ Берлинѣ, 22-го Апрѣля 1847 года.
Фридрихъ Вильгельмъ.“

Принцъ Прусскій,
Фонъ-Войенъ, Мюлеръ, Ромеръ, Эйхгорнъ,
фонъ-Тиле, фонъ-Савиньи, фонъ-Вольшвингъ,
графъ Штольбергъ, Уденъ, баронъ Каницъ, фонъ-Дюсбургъ.

По прочтеніи королевскаго отвѣта на адресъ, маршалъ сейма извѣстилъ штаты, что Его Королев-

поднесіе всѣмъ классы народа, а поłączыwszy się z miłością i wiernością około Królewskiego swojego Naczelnika, odpowie godnie wielkiemu przeznaczeniu, które Opatrzność zgotowała dla Pruss, a z niemi i dla całej Niemieckiej ojczyzny.“

Одповідь Królewska brzmi jak następuje:

„My Fryderyk Wilhelm, z Bożej Łaski, Król Pruski i t. d.

„Zgromadzonemu na pierwszy Połączony Sejm Stanom Naszym, łaskawe Nasze pozdrowienie! Z zadowoleniem przyjęliśmy wyrazy wdzięczności i zaufania, które wierne Stany Nasze złożyły Nam w adresie z d. 20 b. m., a z większym jeszcze zadowoleniem przekonujemy się z niego, że wierne Stany Nasze pojmują zadanie swoje w tém, aby w ścisłym połączeniu Korony ze Stanami, ugruntowanym na podstawie prawnej, działać ku błogiemu rozwinięciu przyszłości ojczyzny Naszej. W tém i My także uznajemy piękne ich powołanie.

„Aczkolwiek wierne Stany Nasze zamieściły zarazem w adresie zastrzeżenie praw Stanowych, z powodu, że wielu członków Sejmu nie spostrzega zgodności pomiędzy dawniejszym a nowszym prawodawstwem, tedy oświadczenia tego nie przypisujemy wprawdzie nieufności w Naszej Królewskiej woli, strzeżenia i zastaniania przez Nas Samych wszystkich praw dobrze nabytych; jednakże otwartość i prawda, która pomiędzy Nami, Naszemi Stanami i Naszym ludem, nigdy w niczym zaćmiona być nie powinna, wymaga od nas jasnej odpowiedzi.

„Wydając manifest i ustawę z dnia 3 lutego r. b. z własnego Naszego postanowienia i władzy królewskiej, nie tylko dopełniliśmy podług najlepszej wiedzy i sumienia ściągających się do Stanów obietnic Naszych w Bogu spoczywającego Króla i Ojca, ale nadto nadaliśmy Naszym wiernym Stanom w tym względzie nowe, istotne, poprzedni zakres przechodzące prawa; o ile zaś owe obietnice wymagały objaśnień i uzupełnień, daliśmy je w takim duchu, jaki uznaliśmy jedynie za zgodny z naszymi instytucjami i pomysłowością ojczyzny. Dla tego Połączonemu Sejmowi, wywołanemu do życia przez prawo Nasze z dnia 3 lutego r. b., nie możemy przyznać żadnych innych prerogatyw, prócz tych, jakie mu témże prawem nadane zostały, albo też w przyszłości, na drodze z ustawą zgodnej, nadane przez Nas zostaną. W wykonywaniu tych praw wierne Stany Nasze mogą być pewne Naszej silnej opieki, nawzajem i My pokładamy w nich to mocne zaufanie, że tylko w zakresie tych praw działać i odpowiednio tymże prawom obowiązki swoje wypełniać będą.

„Prawo z d. 3 lutego r. b., w zasadach swoich jest nienaruszalne; jednakże nie uważamy go za ukończone, ale owszem, za zdolne do dalszego rozwijania się i kształcenia. Z tego powodu sami utworzyliśmy Naszym wiernym Stanom drogę przedstawiania Nam ściągających się do tego wniosków, a skoro te do Nas dojdą, będziemy się dokładnie roztrząsać, i o tyle się do nich przychylić, o ile to uznamy być zgodnym z nieodzownymi prawami korony i pomysłowością kraju. Na tej prawnej drodze mogą być także rozwiązywane wszelkie wątpliwości, jakieby powstać mogły względem prawdziwego ducha owego prawa.

„Ponieważ zaś tego rodzaju wnioskom i życzeniom, wychodzącym z pierwszego Sejmu, brakowałoby zasady dojrzałego doświadczenia, na ten zaś cel potrzebną jest czynność Połączonego Sejmu, według przepisu § 12 pierwszego dekretu Naszego z dnia 3-go lutego r. b., niniejszem przeto dajemy chętnie Naszym wiernym Stanom to zapewnienie: że w ciągu czteroletniego terminu, przepisanego w § 2 m, drugiego dekretu Naszego z d. 3 lutego r. b. dla periodycznego zwoływania centralno-stanowych zgromadzeń, zwołamy znowu wierne Stany Nasze w pełnym komplecie około siebie, aby owoce lepszego doświadczenia nie pozostały bez użytku.

Zresztą pozostajemy ku wiernym Stanom Naszym łaskawie przychylnymi.

Dan w Berlinie, 22 kwietnia 1847 roku.

Fryderyk Wilhelm.“

Xiążę Pruski,
von-Boyen, Müller, Rother, Eichhorn, von-Thile,
von-Savigny, von Bodelschwingh, Hrabia Stolberg, Uhden,
Baron Canitz, von-Düesburg.

Po odczytaniu odpowiedzi Królewskiej na adres, Marszałek Sejmu zawiadomił Stany, iż J. Kr. Mość, w

ское Величество, во втором своемъ отвѣтѣ на прошение соединенныхъ отдѣленій, относительно продолженія срока, назначеннаго для представленія прошений и жалобъ, изволилъ срокъ сей продлить до 1-го Мая. За симъ по прочтеніи секретаремъ сего же отчета, засѣданіе соединенныхъ отдѣленій было отерочено.

— Вчера поутру здѣсь возобновились безпокойства предшествовавшаго дня, причиненныя дороговизною хлѣба. Въ разныхъ частяхъ города собрались толпы народа, въ которыхъ замѣтили преимущественно женщинъ и молодыхъ людей; едва вышедшихъ изъ дѣтства. Эти толпы двинулись къ пекарнямъ, и заставили хлѣбниковъ крикомъ и подобнаго рода безчинствами выдать имъ бывшій въ запасѣ хлѣбъ. Эти сборища составились такъ внезапно, и появились неожиданно въ столь различныхъ мѣстахъ, что достигли своей цѣли прежде нежели можно было оказать надлежащую защиту людямъ, угрожаемымъ ими. Послѣ полудня многочисленные отряды войска обходили городъ, отчего эти безчинства прекратились сами собою. Сія патрули, ходившія до ночи, разсѣли собиравшуюся чернь и воспрепятствовали дальнѣйшимъ безчинствамъ. Сколько намъ извѣстно, только въ двухъ мѣстахъ должны были прибѣгнуть къ военной силѣ, но при этомъ ни кавалерія, ни пѣхота не были принуждены употребить холодное оружіе. Раненыхъ не было. — Сегодня поутру дальнѣйшихъ безпокойствъ не случилось; на рыночныхъ площадяхъ сообщеніе происходило безпрепятственно. — До сихъ поръ арестованы, по поводу этихъ безчинствъ, 175 человекъ.

Франція. Парижъ, 23 Апрель.

Въ прошедшемъ засѣданіи палаты депутатовъ, происходило между прочимъ преніе о прошеніи дозволить семейству Наполеона возвратиться во Францію, возстановить изображеніе Императора на орденъ Почетнаго Легіона, и предоставить главному городу Вандейскаго департамента называться по прежнему именемъ Наполеона. Послѣ нѣсколькихъ рѣчей, предложено комисіи, перешла къ очереднымъ занятіямъ, причемъ министръ внутреннихъ дѣлъ объявилъ, что правительство уважаетъ память Наполеона и представило многія тому доказательства, но не можетъ идти далѣе.

— Комиссія палаты депутатовъ объявила себя противъ обложенія податью собакъ по большинству 5 голосовъ противъ 4. Меньшее число голосовъ желало ввести эту подать, но не въ видѣ финансовой, но — полицейской мѣры.

— Третьяго дня распространили въ Парижѣ слухъ объ открытіи заговора: это произвело даже нѣкоторое впечатлѣніе на биржѣ. Вчера утверждали, что въ западныхъ департаментахъ были арестованы нѣсколько легитимистовъ, и что въ послѣдніе дни производили по тому же дѣлу разысканія въ Версали и Парижѣ. — Этотъ слухъ, вѣроятно, быть возбужденъ слѣдующею статьею, напечатанною въ *Journal de Falaise*: „Въ Фалезѣ только и разговоровъ что о мнимомъ заговорѣ противъ безопасности государства, открытомъ будто бы на границахъ нашего округа, и въ которомъ замѣнены нѣсколько особъ изъ нашей страны. Разсказываютъ, что эти козни были замыслены и устроены первоначально въ Конде-сюръ-Нуаро и его окрестностяхъ; потомъ онѣ дерзнули переступить за рѣку д'Орнъ и окончательно расположили свою главную квартиру въ одномъ пунктѣ Домфронтекаго Округа. Тамъ, какъ говорятъ, производить дѣятельное слѣдствіе и ежедневные многочисленныя домовые обыски. Нѣсколько человекъ уже арестованы. — Это дѣло, серьезное или нѣтъ, занимало у насъ нѣсколько дней вниманіе публики, когда, въ минувшій Вторникъ, распространилось извѣстіе, что чиновники юстиціи поѣхали куда-то рано поутру. Можно себѣ представить, что воображеніе не замедлило связать этотъ отъѣздъ съ носившимися слухами; какъ это бываетъ обыкновенно, рассказы вскорѣ перешли въ предѣлы вѣроятія, и преувеличили происшествія такъ, что мы не можемъ передать всѣхъ распущенныхъ выдумокъ и нелѣпостей. — Оставимъ же въ сторонѣ эти смѣшныя или злонамѣренныя слухи, и скажемъ, что такъ называемый заговоръ, о которомъ мы говорили, имѣетъ кажется нѣкоторое основаніе, и что члены нашей окружной юстиціи уѣхали по этому дѣлу.“

другіе. Свѣдѣніи на просьбу поłączonych Kury względem przedłużenia terminu zakresłonego dla podawania petycji i zażaleń, raczył takowy przedłużyć do d. Maja. Następnie, po odczytaniu przez Sekretarza tejże o powieździ, posiedzenie Połączonych Kury odroczone zostało.

— Wczoraj z rana ponowiły się tu znowu niespokojności które raz pierwszy dnia onegdajszego drożyzna zboża był wywołana. W różnych dzielnicach miasta zgromadziły się tłumy pospółstwa, między którymi widziano mianowicie niewiasty i młodych ludzi, zaledwie wyszłych z wieku dzieciniego. Tłumy te ruszyły ku sklepom piekarzy i zmusiły ich krzykami i pogrozkami, do wydania sobie znajdujacego się u nich w zapasie chleba i zboża. Zbiegowiska te utworzyły się tak nagle i ukazały się w tylu oddzielnych miejscach, że dopięły swoich zamiarów wprzód, nim zdołano przyjsć w pomoc zagrożonym. Po południu, liczne oddziały wojska przeciągały po mieście, tak, iż te nieporządki same przez się ustaly. Patrole, krążąc tu i ówdzie aż do nocy, rozpraszały kupiace się pospółstwo i położyły tamę dalszym niespokojnościom. Ile wiadomo, tylko w dwóch miejscach musiano wezwac siły wojskowej; jednakże ani jazda ani piechota nie miały potrzeby uciekać się do użycia broni palnej. Nikt nie był raniony. Dzisiaj rano nie zaszły żadne zaburzenia; na wszystkich rynkach komunikacya odbywała się bez żadnej przeszkody. Dotąd aresztowano, z powodu tych niespokojności, 176 osób.

Франція.

Парижъ, 23 kwietnia.

Na onegdajszem posiedzeniu Izby Deputowanych, toczyły się między innemi rozprawy nad podana petycją o dozwole nie rodzinie Napoleona powrotu do Francji, o przywrócenie portretu Cesarza na orderze Legii Honorowej, tudzież o pozwolenie głównemu miastu Departamentu Wandejskiego, nazywać się, jak uprzednio, imieniem Napoleona. Po kilku głosach na poparcie tej prosby, Izba, na wniosek Komisji, przeszła do porządku dziennego. Minister spraw wewnętrznych oświadczył przytém, że rząd szanuje pamięć Napoleona i dał liczne tego szacunku dowody, ale nie może posuwać zadaleko powolności swojej.

— Przeciw podatкови od psów Komisja Izby Deputowanych oświadczyła się większością głosów 5 przeciw 4. Mniejszość życzyła zaprowadzić ten podatek, ale nie jako środek finansowy, lecz tylko jako policyjny.

— Onegdaj rozeszła się w Paryżu pogłoska o odkryciu nowego spisku. Więść ta sprawiła nawet na giełdzie niejakie wrażenie. Wczoraj zaś głosząno, że w zachodnich departamentach aresztowano kilku legitymistów, i że w ostatnich dniach czynione były z tegoż powodu poszukiwania w Paryżu i w Wersalu. Oto jak się w tym względzie wyraża gazeta *Journal de Falaise*: „W mieście naszym o niczym więcej nie mówią, jak o mniemanym zamachu na bezpieczeństwo kraju, który jakoby został odkrytym na granicach naszego okręgu i do którego wpłatao kilka osób z naszej okolicy. Powiadają, że ten spisek uknuty został pierwsiotkowo w Condé-sur-Noire i w jego okolicach; potem przedarł się za rzekę d'Orne i nakoniec założył główną swoją kwaterę w jednym punkcie okręgu Domfront. Tam, jak mówią, odbywa się czynne śledztwo i zachodzą codzienne liczne rewizye domów. Kilka już osób aresztowano. Okoliczność ta, zmyślona czy też istotna, zajmowała już od kilku dni uwagę tutejszej publiczności, gdy oto przeszłego Wtorku, rozeszła się znowu wiadomość, że urzędnicy sprawiedliwości udali się dokądś bardzo rano. Można sobie łatwo wystawić, że bujna wyobraźnia publiczności nie pozostała w tym razie bezczynną, i że odjazd ten, którego celu nie wiadząno, związała z ręczniami wprzód pogłoskami; wkrótce nowiny, z ust do ust podawane, przeszły wszelkie granice prawdopodobieństwa, tak, iż nie możemy w żaden sposób powtórzyć wszystkich tych wymysłów i niedorzeczności. Odłożywszy atoli na stronę te śmieszne, czyli też złośliwe wieści, musimy wyznać, że tak zwany spisek, o którymśmy wyżej wspomnieli, ma, jak się zdaje, niejaka zasadę, i że członkowie naszej okręgowej sprawiedliwości nie w innym celu wyjechali z miasta.“

— Здѣсь получено официальное извѣстіе о взятіи въ плѣнъ Бу-Мазы. Маршалъ Бюжо получилъ донесеніе отъ полковника Сентъ-Арно отъ 14-го Апрѣля, что Бу-Мазъ находится въ его власти. Абд-эль-Кадеръ снова вторгся въ Алжирскія владѣнія, и потому приняты всѣ мѣры, чтобы удержать Арабскія племена въ должномъ повиновеніи.

— Слышно, что разрѣшено открыть новый театр въ Парижѣ, подъ наименованіемъ иностраннаго театра; въ немъ будутъ даваемы исключительно драматическія пьесы на разныхъ иностранныхъ языкахъ; въ продолженіе шести мѣсяцевъ, составляющихъ театральныи годъ, будетъ представлено 15 французскихъ, 15 испанскихъ, 15 англійскихъ и 15 итальянскихъ пьесъ.

25 Апрѣля.

Король собственноручно подписалъ свадебный договоръ генерала Ламорисьера съ дѣвицею Обервиль, дочерью легитимиста, примирившагося съ Польскимъ правительствомъ.

— Полковникъ Сентъ-Арно, взявшій въ плѣнъ Бу-Мазу, произведенъ въ генералы.

— Подполковникъ Курби де Коньяръ, который долго находился въ плѣну у Абд-эль-Кадера, прибылъ въ Парижъ. Король пригласилъ его къ обѣденному столу; послѣ чего Г. де Коньяръ разсказывалъ Е. В. свои похождения. Герцоги Немурскій и Омальскій принимали этого штабъ-офицера въ частной аудіенціи, а герцогиня Орлеанская пригласила его къ себѣ и представила ему гр. Парижскаго.

— Въ палатѣ перовъ разсматривается предложенный правительствомъ проектъ постановленія относительно поступленія наемныхъ рекрутъ. Первые двѣ статьи сего проекта уже утверждены палатою.

— Изъ Алжиріи получены по телеграфу извѣстія, что Кабилии и Джуржурѣ покорились Франціи. Эти горцы обѣщали сохранять вѣрность и повиновеніе и отсылать въ Алжирію подать въ два срока, приняли на себя охраненіе общественной безопасности на большихъ дорогахъ, обязались не впускать въ свои горы непріятелей; а маршалъ Вюжо, съ своей стороны обѣщавъ имъ не присылать къ нимъ войскъ. Вновь присоединенная страна образуетъ треугольникъ, базисомъ которому служитъ морской берегъ отъ Делли до Бужіи, а вершиною Сетифъ. Бужія и Джиджели, природныя тавани Сетифа, были въ блокадѣ, со стороны материка, въ теченіе 15 лѣтъ.

— Изъ Отати получены извѣстія по 9 Февраля. Островитяне покорились новому губернатору; миръ и согласіе возстановлены. Королева не возвратилась однако въ Отати и поселилась въ Райтеъ.

Англія.

Лондонъ, 25 Апрѣля.

Королева председательствовала вчера въ засѣданіи тайнаго совѣта, въ Букингемскомъ дворцѣ, послѣ чего немедленно происходило засѣданіе совѣта министровъ.

— Здѣсь получено важное извѣстіе, что предложенная Португаліи Англіею интервенція, принята. По извѣстіямъ изъ Лиссабона отъ 10-го Апрѣля, графъ Толай отправился, по повелѣнію Королевы, къ сэру Сеймуру и адмиралу Паркеру, съ порученіемъ ходатайствовать о высадкѣ англійскихъ войскъ. Недѣлительность португальскихъ генераловъ заставила Королеву прибѣгнуть къ сей мѣрѣ. Слѣдовательно должно думать, что нынѣшніе португальскія дѣла будутъ уже наконецъ улажены. (См. Испанія).

— Министертво обѣщало рѣшительную побѣду надъ оппозиціею. Въ нижней палатѣ нѣсколько дней продолжались пренія по биллю о образованіи юношества. Извѣстныя ораторы предлагали разные добавочныя статьи, клонившіяся то къ уничтоженію самаго билля, то къ порицанію политики и дѣйствій министровъ; но при собраніи голосовъ, палата большинствомъ мнѣній, 372 противъ 47, утвердила требуемыя правительствомъ на этотъ предметъ суммы.

— Изъ Нью-Йорка пишутъ отъ 9 Марта, что подъ Веракрусомъ ген. Скоттъ и коммодоръ Коннеръ высадили 12,000 войска и матросовъ, и не только отрѣзали городу сообщеніе съ внутреннею страню, но даже овладѣли колодами, изъ которыхъ городъ бралъ воду. Ген. Воръ взялъ два редута, которые обстрѣливали вышнія укрѣпленія, и въ этой стычкѣ поте-

— Оtrzymaano już urzędowe potwierdzenie o ujęciu Bu-Mazy. Marszałek Bugeaud odebrał list od Półkownika St. Arnaud z dnia 14-go kwietnia, w którym tenże donosi że Bu-Maza w jego znajduje się mocy. Abd el-Kader przebywa znówu w posiadłościach Algierskich; przedsięwzięto jednak wszelkie środki, aby plemiona Arabskie w należytem utrzymać posłuszeństwie.

— Słychać, że wydano konsens na nowy teatr w Paryżu, który nosić będzie nazwę: *Teatru zagranicznego*; przedstawiane w nim będą wyłącznie dramatyczne dzieła w różnych obcych językach; w sześciu miesiącach, które stanowią rok teatralny, przedstawionych zostanie 15 sztuk niemieckich, 15 hiszpańskich, 15 angielskich i 15 włoskich.

Dnia 25 kwietnia.

Król podpisał własnoręcznie kontrakt ślubny Jenerała Lamoriciere z panną Auberville, córką legitymisty pojednanego z rządem lipcowym.

— Półkownik St. Arnaud, który pojmał w niewolę Bu-Mazę, mianowany został Jenerałem.

— Podpółkownik Courby de Cognard, który tak długo w niewoli u Abd el-Kadera zostawał, przybył do Paryża. Król zaprosił go natychmiast na obiad, po którym opowiadał rodzinie Królewskiej swoje przygody. Xiążęta Nemours i Aumale udzieliłi P. Courby de Cognard prywatne posłuchanie, a Xiężna Orleanu wezwała go do siebie i przedstawiła mu Hr. Paryża.

— Izba Parów zajmuje się rządowym projektem do prawa o dawaniu zastępców do służby wojskowej, i już dwa pierwsze artykuły rzeczzonego projektu uchwaliła.

— Z Algieru otrzymano telegramem wiadomość z d. 20-go b. m., że Kabylia i Dżurdżura poddały się Francyi. Górale pomienieni przyrzekli wierność i posłuszeństwo, obowiązali się opłacać i odsyłać do Algieru daninę w dwóch równych ratach, wzięli na siebie utrzymywanie bezpieczeństwa publicznego na gościńcach, i przyobiecali nie wpuszczać nieprzyjaciół do gór swoich; natomiast Marszałek Bugeaud dał im ze swęj strony zaręczenie, że wojsk swoich posyłać do nich nie będzie. Kraj nowo przyłączony tworzy trójkąt, którego podstawą jest morze od Dellys aż do Budży, a wierzchołkiem Setif. Budżia i Dżidżell, te dwa naturalne porty Setifu, blokowane były przez lat 15 od strony lądu.

— Z Otahiti nadeszły wiadomości dochodzące do 9-go lutego. Wyspiarze poddali się nowemu Gubernatorowi, a pokój i dobre porozumienie znówu przywrócone zostały. Królowa nie wróciła jednakże do Otahiti i obrała sobie mieszkanie w Rajatei.

Anglia.

Londyn, 25 kwietnia.

Królowa przewodniczyła wczoraj tajnej radzie w pałacu Buckingham, po której natychmiast nastąpiła rada Ministrów.

— Otrzymało tu tę ważną wiadomość, że ofiarowana Portugalii interwencya Anglii została przyjęta. Według wiadomości z Lizbony z d. 10 kwietnia, Hr. Tolay udał się z polecenia Królowej do Sir Seymoura i Admirała Parker, upraszając o wysadzenie wojska angielskiego. Opieszałość Jenerałów Portugalskich spowodowała Królowę do tego kroku. Zdaje się więc, że teraz już sprawa portugalska zostanie załatwioną. (Ob. Hiszpania).

— Gabinet odniósł stanowcze zwycięztwo nad opozycją. Przez kilka dni toczyły się w Izbie Niższej rozprawy nad bilem edukacyjnym; znakomici mówcy wnosili dodatki, już to w celu zniweczenia samego bilu, już naganając postępowania i politykę Ministrów; gdy jednakże przystąpiono do głosowania, Izba, większością 372 głosów przeciw 47, uchwaliła żądane przez gabinet na ten cel summy.

— Donoszą z New-Yorku pod dniem 9 marca, że pod Veracruz Jenerał Scott i komodor Conner wysadzili na ląd 12,000 wojska i majtków, i przecięli temu miastu nie tylko wszelkie stosunki z wnętrzem kraju, ale nawet opalniali źródła, które mu wody dostarczały. Jenerał Wort zdobył dwie reduty broniące zewnętrznych szanów i tylko w tój potyczce siedmiu ludzi utracił. Do Filadelfii miała

рять только 7 человек. Говорят, что в Филадельфии получено 3 Апреля известие, что ген. Скотт взял штурмом Веракрус, но понес при этом большой урон. В Тампико посланы 12 Марта слухи, впрочем не совсем правдоподобные, что Санта-на сам советовал Мексикамцам заключить мир.

Испания.

Мадрид, 17 Апреля.

Королева, по представлению министров, назначила комиссию из значительнейших лиц всех партий, для приведения в порядок национального долга и для изыскания меры к наиболее выгодному погашению оного.

Г. Олозага был принят Королевой в аудиенции и занял место в конгрессе; Король не принял его.

Ген. Ронкали назначен генерал-капитаном Галиции, на место генерала Виллалонга.

Говорят, что дело дошло до того, что при кортесе будут распушены, или настоящий кабинет будет смещен кабинетом Олозаги.

20 Апреля.

Говорят, что правительство получило из Лиссабона уведомление, что Королева Португальская, находясь в опасном положении в своей столице, просила помощи союзных держав, и что, в следствие того, стоящие на рейде Таг, Английские, Французские и Испанские корабли высадили на берег свои войска. После обезпечения личности Королевы, Испанское правительство нашло нужным окрыть содействие с английским кабинетом о мерах к возстановлению спокойствия в Португалии. Английский посланник имел вчера с действительными министрами два совещания, после чего отправил ночью и сегодня утром двух курьеров в Лондон.

В *Heraldo* за достоверное сообщают, что из Испании будут отправлены в Португалию 4,000 чел. под предводительством генерала Виста-Гермоза, по просьбе португальского посла, гр. Томара.

В Талавару посланы вчера отсюда один полк конницы, две артиллерийские конные батареи и один полк пехоты. В скором времени отправится туда же еще сильнейший отряд войска.

Португалия.

(Из англ. газ.)

По известиям из Лиссабона от 6-го и из Оporto от 8-го и. м., слух, что Са-да-Бандейра вышел на берег с своей экспедицией в Пеннше, оканчивается ложным. Отряд его состоящий из 1,200 человек, частью линейной пехоты, частью волонтеров и рекрутов, с двумя пушками, двинулся 31 Марта пред Лагосом в Алгарви, и безпрепятственно вышел там на берег. Оттуда он двинулся немедленно в Эвору, где держались еще 2,000 инсургентов. По соединении с ними, Са-да-Бандейра хотел присоединить к себе 1,500 чел., стоявших, под начальством Висконта де Мелло, в Порталегре, чтобы атаковать с тыла Швальбаха, дивизия которого будет принуждена поспешно отступить, чтобы не подвергнуться поражению. Пароходами экспедиции командовали отчасти английские офицеры: один из пароходов воротился в Оporto, другой пошел в Гибралтар, чтобы принять там оружие и военные припасы, в которых инсургенты до сих пор очень нуждались. В Лиссабон господствовало большое смутение: тысяча человек, посланных по первому известию в Пеннше, были призваны назад, причем на пути бѣжали 63 человека. На другой день этот малый отряд перешел чрез Таго в Сетуваль; здесь был оставлен гарнизон, а остальные пошли в Алькасери. Не смотря на то, что эскадра из пяти военных кораблей блокирует Оporto, туда вошел английский корабль „Блэк-Кет“, с оружием и военными припасами. Инсургенты осаждали и обстреливали из шести пушек форт Вianу, в котором Казаль оставил гарнизон в 300 человек. Последний к ним на помощь отряд в 300 человек был совершенно разбит инсургентами: 100 человек потонули в Миньо, 34 были взяты в плен.

В *Morning-Chronicle* сообщают весьма важные известия из Лиссабона, полученные 18-го Апреля

надежде 3 kwietnia wiadomość, że Jenerał Scott zdobył Veracruz szturmem, ale przytém bardzo wielu ludzi utracił. W Tampiko krążyła 12 marca pogłoska, której jednak trudno dać wiarę, że Santana miał sam zawarcie pokoju rządowi Meksykańskiemu doradzać.

Hiszpania.

Madryt, 17 kwietnia

Królowa na przedstawienie Ministrów mianowała Komisją złożoną z najznakomitszych osób wszelkich stronnictw, w celu urządzenia długu narodowego i wskazania najskuteczniejszych środków do najspieszniejszego umorzenia tegoż.

P. Olozaga miał posłuchanie u Królowej i zajął miejsce w Kongresie; Król nie przyjął jego odwiedzin.

Jenerał Roneali, mianowany został Jeneralnym Kapitanem Galicyi, w miejsce Jenerala Villalonga.

Mówią tu, że rzeczy doszły do tego stopnia, iż albo Kortezy będą rozwiązane, albo gabinet obecny ustąpi miejsce Ministerstwu P. Olozagi.

Dnia 20 kwietnia.

Mówią, że rząd otrzymał z Lizbony wiadomość, iż Królowa Portugalska, będąc zagrożoną w swojej stolicy, wezwwała pomocy Mocarstw sprzymierzonych i skutkiem czego okręty: angielskie, francuzkie i hiszpańskie, na Tagu stojące, wysadziły na ląd swoje osady. Następnie, po zabezpieczeniu osoby Królowej, rząd Hispański uznał za rzecz stosowną naradzić się z gabinetem angielskim, nad sposobami przywrócenia pokoju w Portugalii. Poseł angielski miał wczoraj z naszymi Ministrami dwie narady i w nocy wysłał gońca do Londynu dzisiaj zaś drugiego tamże wyprawia.

Heraldo głosi za rzecz pewną, że Hiszpanija wysłała do Portugalii 4,000 ludzi, pod wodzą Jenerala Vista-Hermoza. Według tegoż dziennika, Hr. Thomas, Poseł Portugalski, miał imieniem swego rządu prosić o tę pomoc.

Wczoraj wysłano ząd do Talawary półk jazdy, dwie baterie artylerii konnej i jeden półk piechoty. Wkrótce odejdzie tam znaczniejszy jeszcze oddział.

PORTUGALIA.

(Z gazet angielskich).

Podług wiadomości z Lizbony z d. 6, a z Oporto z d. 8 kwietnia, pogłoska, że Sa-da-Bandeira wyładował ze swoją eskadrą w Peniche, okazała się fałszywą. Oddział jego, składający się z 1,200 ludzi, w części z liniowej piechoty, w części z ochotników i rekrutów, z dwoma działami, ukazał się 31 marca pod Lagos, w Algarbii, i wysiadł na brzeg bez żadnej przeszkody. Ztamąd wyruszył niezwłocznie do Ewory, gdzie się znajdowało jeszcze 2,000 rokoszan. Po złączeniu się z nimi, Sa-da-Bandeira chciał także wcielić do swego oddziału 1,500 ludzi znajdujących się pod dowództwem Wice-Hrabiego de Mello, w Portalegre, aby wraz z nimi uderzyć z tyłu na Jenerala Schwalbacha, którego dywizja zmuszona będzie cofnąć się niezwłocznie, jeśli nie zechce doznać zupełnej porażki. Parostatkami tej wyprawy dowodzili w części oficerowie angielscy. Jeden z tych parostatków wrócił już do Oporto, a drugi udał się do Gibraltaru dla zaopatrzenia się tam w broń i amunicję, na których wielce dotąd rokoszanom zbywało. W Lizbonie panowało wielkie zamieszanie: tysiąc ludzi których na pierwszą wiadomość wysłano do Peniche, zostali na powrót odwołani, przyczem w drodze 63-ch dezertowało. Nazajutrz ten mały oddział przeprawił się przez Tag w Setubal; tu musiano zostawić załogę, a reszta udała się do Alkassar. Mimo to, że eskadra z pięciu wojennych okrętów blokuje Oporto, okręt angielski *Black-Cat*, wszedł do tego miasta z bronią i amunicją. Rokosze oblegli i strzelali z sześciu dział do warowni Viane, w której Casal zostawił załogę ze 300 ludzi. Poślany im na odsiecz oddział ze trzech set także ludzi złożony, został całkiem rozproszony przez rokoszan: 100 żołnierzy utonęło w Minho, a 34 dostało się w niewolę.

Morning-Chronicle ogłasza bardzo ważne nowiny z Lizbony, przywiezione d. 18 kwietnia okrętem *Monte-*

съ кораблемъ *Mentrose*, простирающіеся по 10-е число с. м., и предвѣщающіе скорый переломъ. Изъ всего можно заключить, что уже не въ Оporto, но въ столицѣ и окрестностяхъ ея кончена будетъ продолжительная борьба побѣдою той или другой стороны. По носившимся въ Лиссабонѣ слухамъ, правительство получило депешу съ донесеніемъ, что Са да-Бандейра овладѣлъ уже городомъ Сетуваломъ, и что объявилъ своимъ войскамъ, что 11 или 12 числа надѣется быть подъ Лиссабономъ.

Донесенія изъ Оporto простираются по 11-е число; они сообщаютъ о примѣчательномъ событіи, то есть, что Юнта праздновала день рожденія Королевы великодушнымъ обѣдомъ и пушечными выстрѣлами.

Турція.

Константинополь, 1 Апрѣля.

Недоразумѣнія между Греціею и высокою Портою, все еще неужажены; въ слѣдствіе сего, сія послѣдняя, сегодня, сообразно своему извѣщенію, прекратила дипломатическія сношенія со здѣшнимъ греческимъ повѣреннымъ въ дѣлахъ, г-мъ Агриропуло, не препроводивъ къ нему однако паспортовъ.

7 Апрѣля.

Здѣшній Греческій повѣренный въ дѣлахъ, въ слѣдствіе полученнаго отъ Порты извѣщенія, 1-го Апрѣля снялъ Греческій гербъ, какъ съ занимаемаго имъ дома, такъ и греческой канцеляріи. Чтобы однако не произошло затрудненій по торговлѣ и судоходству, Порта предписала директору здѣшняго таможеннаго управленія, выдавать греческимъ судамъ фирманы и другія свидѣтельства. На канушъ истеченія срока, опредѣленнаго въ ультиматумъ, Порта препроводила представителямъ пяти державъ записки, съ объясненіемъ происшедшихъ съ Греціею недоразумѣній. Румелийскому Сераскиру повелѣно поставить при Греческой границѣ наблюдательный корпусъ. Въ Салонику отпавили турецкія военныя суда; турецкій военный пароходъ *Wesilei Tidzaret* отплылъ отсюда, 6-го числа, въ Средиземное море. Австрійская корвета *Cesarea* оставила сегодня „Золотой-Рогъ“ и будетъ крейсировать на водахъ Архипелага; утверждаютъ также, что она отправится въ Аѣны.

— Съ Тунисскимъ Беемъ Порта хочетъ также дѣло непременно кончить. Она не намѣрена слушать совѣтовъ, не принимаетъ посторонняго вмѣшательства въ это дѣло, и рѣшилась, въ случаѣ необходимости, силою оружія принудить Бей къ тому, что ей, по собственному убѣжденію, слѣдуетъ. Сегодня отправляется отсюда въ Триполисъ Рагубъ-Паша, на пароходѣ *Erekli*. Сей же пароходъ везетъ весьма важныя депеши въ Тунисъ.

Греція.

Аѣны, 10 Апрѣля.

Изъ Константинополя сообщаютъ, что по истеченіи назначеннаго Портою 30-ти-дневнаго срока, всѣ дипломатическія сношенія между обоими государствами дѣйствительно были прекращены. Греческому повѣренному въ дѣлахъ возвращены вѣрныя грамоты, и онъ остался въ Константинополѣ единственно въ качествѣ генеральнаго консула для управленія текущими торговыми дѣлами. Какъ долго продлится такое положеніе дѣлъ, невозможно опредѣлить имѣя въ виду то, что Кидонскій Паша пригласивъ къ себѣ тамошняго греческаго консула, объявилъ ему, что онъ вмѣстѣ со всеми греками, пребывающими въ Кидоніи по греческимъ паспортамъ, долженъ оставить страну.

— Сильныя нападенія оппозиціи побудили министра финансовъ Г. Понпропуло, выйти въ отставку. Неизвѣстно кто будетъ назначенъ на его мѣсто, но кажется что Г. Коллеттисъ воспользуется этимъ случаемъ, чтобы укомплектовать свой кабинетъ.

— Утверждаютъ, что Греческій кабинетъ, съ помощію предложеннаго Франціею займа, будетъ въ состояніи удовлетворить Англію, которая требуетъ возврата сдѣланнаго ею для Греціи займа.

Сѣв. Амер. Соед. Штаты.

Нью-Йоркъ, 31 Марта.

Депеши генерала Тейлора о происходившихъ 22-го и 23-го Февраля сраженіяхъ при Буэна-Вистѣ были перехвачены Мексиканцами, и потому мы получили здѣсь только частныя письма отдѣльныхъ офицеровъ.

se; dochodzą one do dnia 10 b. m. i przepowiadają blizkie przesilenie. Wszystko zapowiada, że już nie w Oporto, ale w stolicy i jej okolicach ukończyć się ma długa walka pokonaniem jednej lub drugiej strony. Według rozcho- dzając się w Lizbonie wieści, rząd miał otrzymać depe- szę donoszącą, że Sa-da-Bandeira opanował już miasto Setubal, i że zapowiedział swemu wojsku, iż spodziewa się stanąć dnia 11 lub 12 pod Lizbona.

Wiadomości z Oporto dochodzą do dnia 11, i donoszą o godnej wiedzy okoliczności, to jest, że Junta obcho- dziła urodziny Królowej świątym obiadem i salwą artyl- leryi.

Турція.

Константинополь, 1 kwietnia.

Nieporozumienie między Grecją a Portą ciągle je- szcze nie jest załatwione; w skutek tego, ta ostatnia, dzi- siaj, stosownie do swego poprzedniego ultimatum, przer- wała dyplomatyczne stosunki z tutejszym greckim sprawu- jącym interesa, P. Argyropulo, nie przesławszy mu jed- nak paszportów.

Dnia 7 kwietnia.

Tutejszy sprawujący interessa greckie, w skutek otrzymanego od Porty zawiadomienia o zerwaniu dy- plomatycznych stosunków z Grecją, zdjął d. 1 kwietnia herb grecki tak z mieszkania swego jak i z kancelaryi greckiej. Aby jednak nie zrzucić trudności w handlu i żegludze, Pорта upoważniła Dyrektora tutejszego zarządu celnego, do wydawania okrętom greckim żądanych ferma- nów i t. p. świadectw. W wigilię terminu przez ultima- tum oznaczonego, Pорта doręczyła Reprezentantom pięciu mocarstw memorandum, wyjaśniające w krótkości całe nieporozumienie z Grecją zaszcze. Seriaszkowski Rumeli polecono, aby nad granicą grecką ustawił korpus obser- wacyjny. Do Saloniki posłano tureckie okręty wojenne; turecki parostatek wojenny *W. silei Tidzaret* odpłynął ztąd d. 6 na m. Śródziemne. Także korweta austriacka *Cesarea* opuściła dziś „Róg Złoty“ i krążyć będzie na wodach archipelagu; twierdzą także, iż uda się do Aten.

— Z Bejem Tunetańskim Pорта chce też raz przyjść do końca, i z tego względu nie chce żadnej słuchać rady, nie przyjmuje żadnego obcego wdania się, i postanowiła w razie potrzeby siłą oręza wymóżyć na Beju to, co się jej, według jej zdania słusznie należy. Dziś udaje się ztąd do Tripolis Rhagub Basza na parostatkowi *Erekli*. Ten sam okręt wiezie bardzo ważne depesze do Tunetu.

Греція.

Аѣны, 10 kwietnia.

Z Konstantynopola dowiadujemy się, że po upływie oznaczonego przez Portę 30-dniowego terminu, wszelkie dyplomatyczne stosunki pomiędzy obudwoma krajami zo- stały rzeczywiście przerwane. Sprawującemu interessa greckie zwrócono pismo zawierzytelniujące go przy Porcie, i tenże pozostał w Konstantynopolu jedynie jako Jeneralny Konsul do kierowania bieżącymi interessami w stosunkach handlowych. Jak długo ten stan potrwa, trudno oznaczyć, zważywszy, że Basza Kydoński wezwał już do siebie tam- tejszego Konsula greckiego i oświadczył mu, że wraz z wszystkimi Grekami bawiącymi w Kydonii za paszporta- mi greckimi, ma kraj opuścić.

— Silne natarcia opozycyi, skłoniły Ministra skarbu, P. Poryropulo, do złożenia urzędowania. Nie wiadomo kto będzie jego następcą, zdaje się jednak, że P. Kollettis korzystać będzie z tej sposobności, w celu uzupełnienia swego gabinetu.

— Utrzymują, że gabinet grecki, za pomocą udzielić się mającego przez Francją forszeru, będzie w stanie zaspokoić Anglię, która nalega o zwrot udzielonej przez nią dla Grecyi pożyczki.

STANY-ZJEDNOCZONE AMERYKI PÓŁNOCNÉJ.

Nowy-York, 31 marca.

Depesza Jenerała Taylor o bitwach z d. 22 i 23 lute- go pod Buena Vista stoczonych, wpadła w ręce Meksyka- nów, i dla tego ograniczyć się trzeba na prywatnych donie- sieniach pojedynczych oficerów. Ci przedstawiają ten wy-

Они представляют это событие совершенным поражением Мексиканцев. Этому решительно противоречить сообщенное в *Tampico Sentinel* донесение Сантаны мексиканскому военному министру из лагеря при Буэна-Виста, от 23-го Февраля. Сантана объявляет, в своей депеше, что только недостаток в продовольствии принуждает его отступить, после двухдневной битвы, в Агва-Нуэву, и что он готов возобновить нападение, лишь только запасется продовольствиями. Он утверждает, что Американцы были в числе осьми или девяти тысяч человек, с 25-ю орудиями, что он сбил их с пяти позиций, и отнял у них три орудия и два знамени. Сантана показывает потерю Американцев в 2,000 человек. Он сознается, что и его войска также много потеряли. Истина в этом деле без сомнения та, что после двухдневного боя Американцы не были в состоянии воспользоваться отступлением Мексиканцев, а последние не могли возобновить нападения в третий день. Бой, как видно, был решительный, и решительно поражение Мексиканцев не может быть и речи. Сантана, кажется, составил план: с главным корпусом в 15,000 человек, под собственным своим предводительством, выбить генерала Тейлора из его позиции при Сальтильо и Монтерей, между тем как генерал Минон с 3,000 человек, и генерал Урреа с 4,000 человек отрезать ему все сообщения с Рио-Гранде. Вследствие последней части плана, значительные транспорты с продовольствием и военными припасами, тнувшиеся из Камарга в Монтерей, были захвачены Мексиканцами, которые, сверх того, пресекли надолго путь для пересылки денег. Тейлор имел под своим начальством 5,000 человек, почти исключительно волонтеров. Атака Мексиканцев началась 22-го числа разными маневрами, имевшими целью обойти фланг Тейлора: этот день прошел в легких стычках, и в сильной артиллерийской перестрелке. Только 23-го началась решительный бой, и продолжался с самого утра до четырех часов по полудню. Мексиканцы и Американцы сражались очень храбро, и как Сантана, так и генерал Тейлор находились постоянно посреди боя; под первым была убита лошадь, второму пуля пробилла шинель. Американцы показывают свою потерю в 700 человек убитыми и ранеными, в том числе 65 офицеров. Американцы взяли в плен генерал-адъютанта Мексиканской армии, многих офицеров и солдат.

— В мексиканских газетах сообщают, что Тейлор подвергся вторичному нападению со стороны Сантаны, в лагерь при Агва-Нуэва, лишился 6 орудий, и отступил к Монтерей, но при сем отступлении нанес решительный удар Мексиканцам.

— Не подтверждается известие о том, будто бы город Веракруз и крепость Сан-Жан-д'Улоа сдались Американцам.

— Стоящая в виду Веракруза американская эскадра, состоящая из 1 линейного корабля, 2 фрегатов, 6 шлюпок и 12 парусов, считается вообще 395 пушек, и она сильнее всех тех, которые отправлены были в море когда либо Соединенными Штатами.

— Говорят, будто бы в Мексике произошла новая перемена правления: президент Гомез Фариас, требовавший продажи церковных имений, передал свое место генералу Сапасу.

— В одном письме из Вашингтона, от 24-го Февраля, извещают, что накануне того дня, главные члены дипломатического корпуса собрались у Сардинского уполномоченного, старейшего из них, для совещания относительно войны Соединенных Штатов с Мексикою, и после продолжительных переговоров положили составить ноту, с предложением посредничества своих правительств для приостановления войны. Эта нота имела быть препровождена, на другой день, к министру иностранных дел, Г. Буканану. Событие это произвело в Вашингтоне большое впечатление, преимущественно между членами партии Кальгуна, которые ныне весьма расположены к заключению мира.

падеж jako zupełną klęskę Meksykanów, ale całkiem przeciwnie opiewa raport Santany do Meksykańskiego Ministra wojny, datowany z obozu pod Buena Vista d. 23 lutego. Santana oświadcza w nim, że tylko dla braku żywności zmuszony był po dwudniowej walce uskutecznić odwrót do Agua Nueva, i że gotów jest uderzyć na nowo, jak tylko się w zapasy żywności zaopatrzy. Twierdzi on, że Amerykanie mieli 8—9,000 ludzi z 25 działami, że ich z pięciu stanowisk spędził, i że zabrał im trzy działa wraz z dwoma sztandarami. Stratę Amerykanów podaje Santana na 2,000 ludzi. Ze i jego wojska mocno ucierpiały, tego wcale nie tak. Z tego wszystkiego to zdaje się nie ulegać wątpliwości, że Amerykanie w skutek dwudniowej walki, równie postawieni byli w niemożności korzystania z odwrótu Meksykanów, jak ci ostatni w niemożności ponownienia na trzeci dzień kroków zaczepnych. Była to więc nie stanowcza bitwa, a ztąd wypada, że nie może być mowy o stanowczej klęsce Meksykanów. Zdaje się, że planem Santany było, na czele 15 tysięcznego korpusu wypędzić Taylora z jego stanowisk pod Saltillo i Monterey, gdy tymczasem Jenerałowie Meksykańscy Minon i Urrea, jeden z 5,000, drugi zaś z 4,000 ludzi mieli mu przecięć wszelkie związki z rzeką Rio-Grande. Ostatni zamiar udał się po części, gdyż znaczne transporta żywności i ammunicyi, idące z Camargo do Monterey, wpadły w ręce Meksykanów i przesyłanie depeszy wstrzymane zostało. Taylor miał przy sobie tylko 5,000 ludzi, i to prawie samych ochotników. Atak Meksykanów rozpoczął się dnia 22-go lutego różnemi manewrami, mającemi na celu obejść z boku skrzydło Taylora; dzień ten upłynął w lekkich potyczkach i żywym goju artylleryi. Dopiero dnia 23 rozpoczęła się walka z całą zapalczywością z obu stron, i trwała od samego rana do godz. 4 po południu. Meksykianie równie jak Amerykanie bili się bardzo dobrze, i tak Santana jak Taylor znajdowali się ciągle śród bitwy; pierwszemu ubito konia, ostatniemu przestrzelono płaszcz. Amerykanie podają swoje stratę na 700 ludzi w zabitych i rannych, w liczbie tej 65 oficerów, a między niemi 4 Półkowników. W ręce Amerykanów dostali się: Jenerał Adjutant wojska meksykańskiego i wielu oficerów i żołnierzy.

— Według gazet meksykańskich, Taylor napadnięty został powtórnie przez Santanę w obozie pod Agua-Nueva, przyczem utracił 6 dział, i cofnął się do Monterey, ale w odwrócie tym zupełną klęskę zadał Meksykanom.

— Nie potwierdza się wiadomość o poddaniu się Amerykanom miasta Veracruz i twierdzy San Juan d'Ulloa.

— Stojąca pod Veracruz eskadra amerykańska, złożona z 1 okrętu liniowego, 2 ciężkich fregat, 6 szalup i 12 parostatków, liczy w ogóle 395 dział i jest najsilniejszą, jaką kiedykolwiek Stany Zjednoczone wysłały na morze.

— W Meksyku zaś miała nowa zmiana rządu: Prezydent Gomez Farias, który żądał sprzedaży dóbr kościelnych, zastąpiony został przez Jenerała Salas.

— W jednym liście z Washingtonu, pod d. 24 lutego, uwiadomiamy, że w wigilię tego dnia, główni członkowie Głównego Dyplomatycznego zgromadzili się u Sardynskiego Pełnomocnika, starszego wiekiem, dla naradzenia się względem wojny Stanów-Zjednoczonych z Meksykiem, i po długich naradach, uchwalili ułożyć notę z oświadczeniem pośrednictwa swoich rządów dla wstrzymania rzeczonych wojen. Notę tę mieli podać nazajutrz Ministrowi spraw zagranicznych, P. Buchananowi. Wypadek ten sprawił w Washingtonie wielkie wrażenie, szczególnie między członkami stronnictwa P. Calhouna, którzy obecnie okazują wiele skłonności do pokoju.